

gerne i Landstthinget er det klart, at man der albeles isoleret har taget Spørgsmaalet om nærværende Embede under Overveielse uden alt Hensyn til andre Love af samme Slags, som nu igjennem flere Aar ere bleve forhandlede her i Rigsdagen. Det synes imidlertid at maatte være klart for Enhver, at det ikke kan gaae an saaledes at tage det enkelte Embede i og for sig og derefter at søge at komme til en Slutning om, hvad der bør tilstaaes; thi derved vil der efterhaanden fremkomme meget store Uovereensstemmelser. Naar man anstiller en tilbørlig Sammenligning mellem dette Lovudkast og adskillige andre, troer jeg, man vil finde, at 552 Rd. er en forsvarlig Godtgjørelse for de Contourudgifter, hvorom her er Tale. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg iøvrigt henviser til Udvalgets Erklæring.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag:

Summen „590 Rd.“ nedsættes til „552 Rd.“

vedtoges eenstemmig med 58 St.

Derpaa fattes Lovforslaget (see Tillæg A.), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 63 St.

Lovforslaget gaaer nu tilbage til Landstthinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: Forslag til Bestemmelser angaaende Valget af Statsrevisorer.

(Forslaget findes i Tillæg A., Sp. 2349 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet. Forslagets samtlige Paragrapher tilligemed Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den og sidste Behandling fattes under Et under Forhandling.

Formanden: Del vil erindres, at denne 1ste Behandling foretages efter Reglerne for et Lovforslags 2den Behandling. — Forsaavidt Forhandlingen ikke maatte give særlig Anledning dertil, vil jeg imidlertid, naar den er sluttet, ansee samtlige Paragrapher vedtagne uden Afstemning, medmindre en saadan udtryffeligt begjæres. — Forhandlingen er saaledes aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Steen): Ved at sammenligne det Forslag, her foreligger, med det, der sidst er vedtaget angaaende samme Sag, ville de Herrer finde, at der er nogen Forskjel mellem dem. Det foreliggende er i det Hele taget kortere affattet, hvilket væsentligt er begrundet i, at man ikke har anseet det for nødvendigt at gaae saa dybt ind i en Anordning af Statsrevisionens Forretningsgang, som man ved de tidligere Bestemmelser har troet at burde. Det tør nemlig vistnok antages, at der efterhaanden har udviklet sig en vis Praxis, som overleveres ved Tradition fra det ene Revisorat til det andet, hvorfor man altsaa ikke behøver en saadan detailleret Angivelse, som der tidligere har fundet Sted; men der har derhos ogsaa i en anden Henseende været Anledning til at affatte dette Forslag noget kortere end tidligere. Det er nemlig en Erkjendelse, som vistnok oftere er kommen frem i Anledning af de her stedfundne Forhandlinger, at Statsrevisionens Beretninger angaaende Statsregnskaberne ere i den Grad omfattende, at man ikke tør gjøre Regning paa, at Fleertallet af Thingets Medlemmer vil faae Tid til at gjennemgaae dem i det Enkelte, men denne Omstændighed maa man see at hjerne, for at det kan blive saa let som muligt for Alle og Enhver at sætte sig ind i Enkelthederne af de Hovedspørgsmaal, der have været mellem Statsrevisionen og Ministerierne. Derfor have vi troet her at kunne gjøre Begyndelsen til at faae disse Beretninger noget kortere affattede, og vi have allerede antyndet dette ved at sætte Ordet: „Betænkning“ istedetfor Ordet: „Beretning“, hvorved man mere nærmer sig til den Form, som ellers er den almindelige, hvori Udvalgs Arbejder forelæg-